

Kapitein ZONNESCHIJN

LEES VAN ALEX MILWAY OOK

HOTEL FLAMINGO

Hotel Flamingo

Verhitte vakantie

Carnaval!

Knetterende kookwedstrijd

Waanzinnige winter

Elandeiland

Elandeiland

De boswolven

De strandotters

De hemeladelaars

ALEX MILWAY

Kapitein
ZONNESCHIJN

LEMNISCAAT ROTTERDAM

Vertaling: Jesse Goossens
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2026

ISBN 978 90 477 1819 2 | NUR 282
Tekst en illustraties © 2026 Alex Milway
Oorspronkelijke titel: Captain Sunshine
Oorspronkelijke uitgever: © 2026 Piccadilly Press, 4th
Floor, Victoria House, Bloomsbury Square, London WC1B
4DA. Een imprint van Bonnier Books UK, 5th Floor,
HYLO, 105 Bunhill Row, London EC1Y 8LZ

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/
of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze
uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

*All rights are reserved, including those for text and data mining,
AI training and similar technologies.*

Druk- en bindwerk: Wilco bv, Amersfoort

Kijk voor spelletjes, activiteiten voor thuis
en in de klas en meer op www.lemniscaat.nl

Voor Jonathan

VRIESPLAT

KEIZERS
IJSKAP

BLAUWLAND

DIAMANTEILAND

DE STORM-
DRIEHOEK

KAAP DE
GOEDE HOOP

DE ZONSONDERGANGS-
EILANDEN

HET LAND
VAN DE
GOUDEN ZON

TERSCHHELPING

SNORREHAVEN

DIERENBOULEVARD

BOEBERGEN

HET LAND VAN
DE VIOLETTE
VARKENS

IJSBERGGEUL

ZONSOPGANG
HAVEN

APPELDOORN

DE FRUIT-
EILANDEN

ZONNESCHIJNBAAI

GROTE
KRISTALRIF

MUIZENLAND

CITROENEILAND

BEERLAND

Kapitein ZONNESCHIJN

Gouden Zeekaart

FLAMINGO SCHIEREILAND

BOEG

B
A
K
B
O
O
R
D

S
T
U
R
B
O
O
R
D

ACHTERSTEVEN
BOVENAANZICHT

SCHOORSTEEN

THEATER

UITKIJKGALERIJ

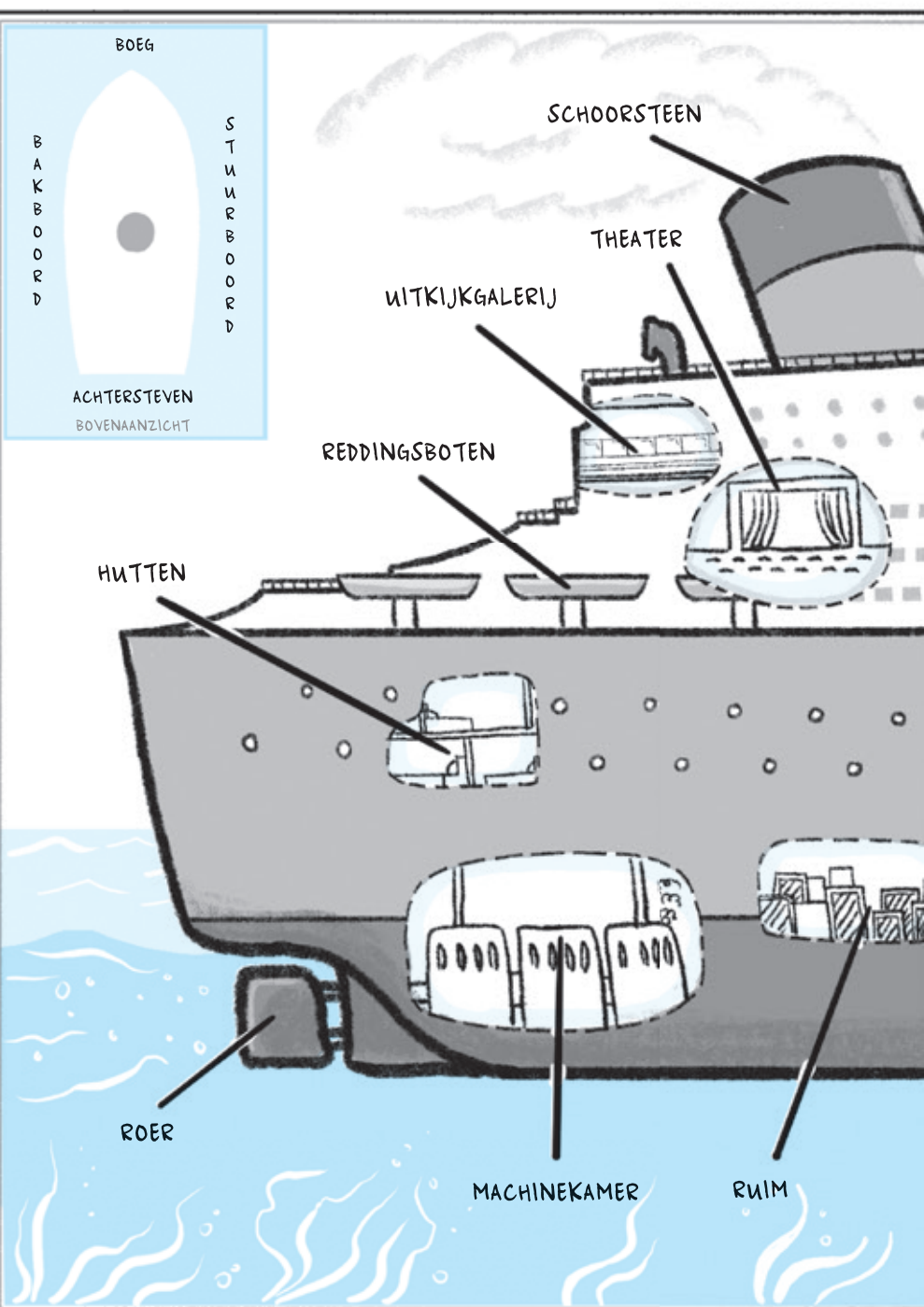
REDDINGSBOTEN

HUTTEN

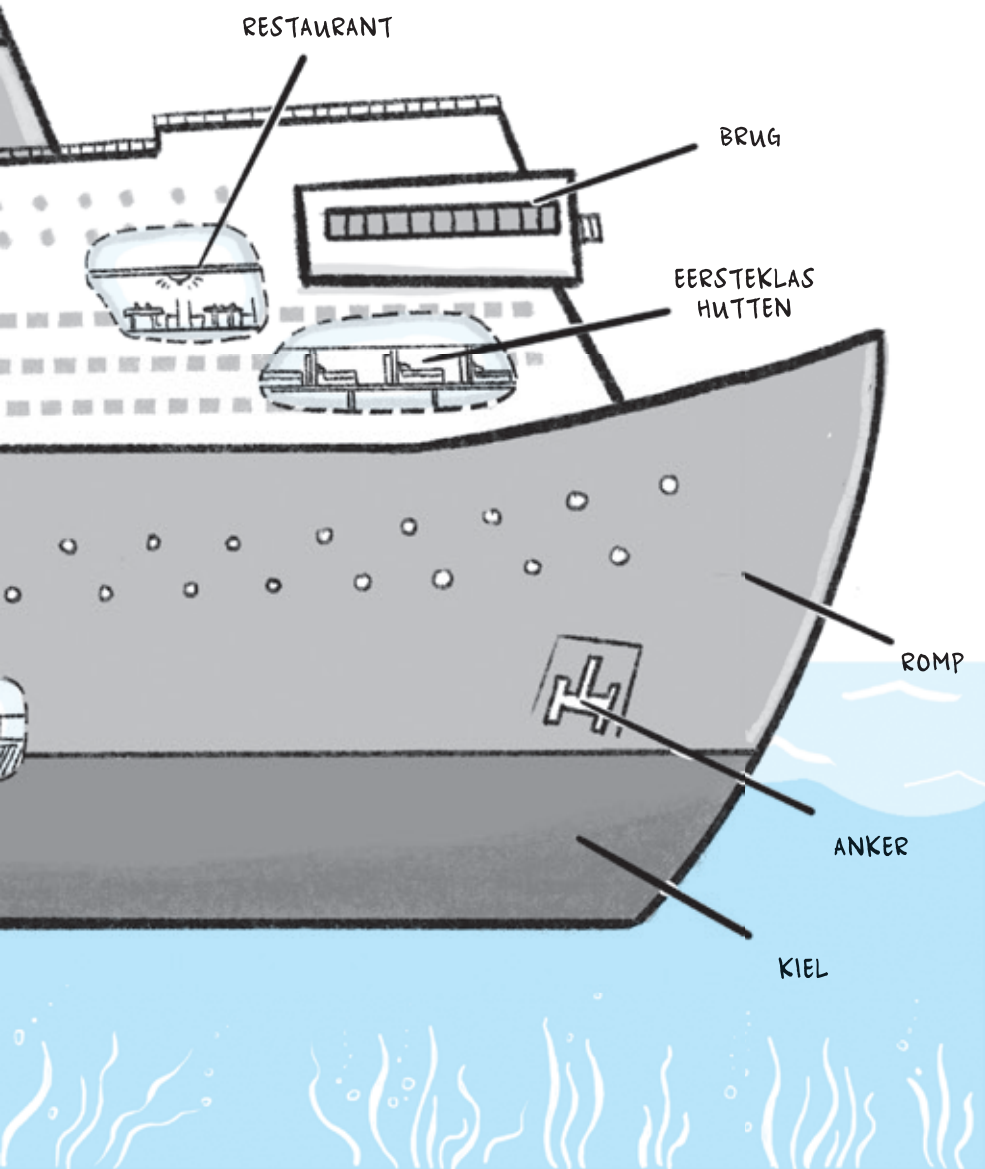
ROER

MACHINEKAMER

RUIM

DE ZONNESCHIJN

De nieuwe kapitein

Bella Day rende door de drukke, smalle straatjes van Snorrebaai naar de haven.

‘Sorry! Het spijt me!’ riep ze, terwijl ze haar tas omhooghield en iedereen probeerde te ontwijken.

Het was altijd druk in de haven die aan de noordzijde van de Dierenboulevard in een rotsachtige inham lag. Of er nou toeristen aankwamen om vakantie te vieren

of passagiers juist aan een zeereis gingen beginnen, het was nooit stil op de kades.

‘Bella!’ riep een enorme, oude walrus die spullen in haar zeilboot laadde. ‘Ga je vandaag mee de zee op?’

Bella probeerde af te remmen, maar botste tegen een stapel netten en drijvers die alle kanten uit vlogen.

‘Tante Sylvie!’ hijgde ze. ‘Ik heb nu geen tijd voor een praatje!’

‘Waarom heb je zo’n haast?’ vroeg tante Sylvie.

‘Mijn eerste baantje,’ zei Bella. ‘Ik word kapitein!’

‘Vliegende vissen, wat een geweldige kans!’ zei tante Sylvie. ‘Dat nieuws maakt mijn dag helemaal goed.’

Een groot deel van haar jonge leven had Bella doorgebracht aan de zijde van de oude walrus. Ze zeilden over de Goudzee en vervoerden goederen tussen de havens en eilanden langs de kust. Tante Sylvie was een van de meest geliefde kapiteins in de haven, ze hielp altijd andere zeelieden en met samen met Bella kreeg ze alles voor elkaar.

‘Wat is je schip?’ Tante Sylvie krabde aan haar borstelige snor.

Bella werd knalrood van trots en verlegenheid. ‘De Zonneschijn!’

Tante Sylvies glimlach werd net zo breed als haar kop. ‘Welja... het beste schip van de stad! De trots van de Dierenboulevard!’ Ze sloeg met een grote flipper tegen Bella’s schouder. ‘Ik wist wel dat ze jou zouden nemen.’

‘Hoe wist je dat?’ zei Bella.

‘Ik hoorde vanochtend dat er iets gaande was,’ zei tante Sylvie. ‘Een knappe zeehond was op zoek naar kapiteins.’ Een grote, zoute traan biggelde over de wang van de walrus. ‘Weet je dat ik erbij was toen de Zonneschijn voor het eerst uitvoer?’ ging ze verder. ‘Ik zal net zo oud zijn geweest als jij nu bent – niet meer dan een kalf – maar iedereen wilde meevaren. Wat is mijn kleine matroos groot geworden.’

Ze boog voorover om Bella een enorme

knuffel te geven. De tranen stroomden over haar wangen.

‘Stop alsjeblieft met huilen,’ zei Bella.

‘Ik huil niet,’ antwoordde tante Sylvie. ‘Er is wat zeewater op mijn gezicht gespat, dat is alles.’

Ze lachten allebei en drukten elkaar steviger tegen zich aan.

‘Ik weet dat je het hartstikke druk zal hebben, maar vergeet je oude tante niet!’ Tante Sylvie veegde haar kop droog.

‘Nooit!’ Bella werkte zich los en probeerde snel alle weggerolde drijvers te verzamelen.

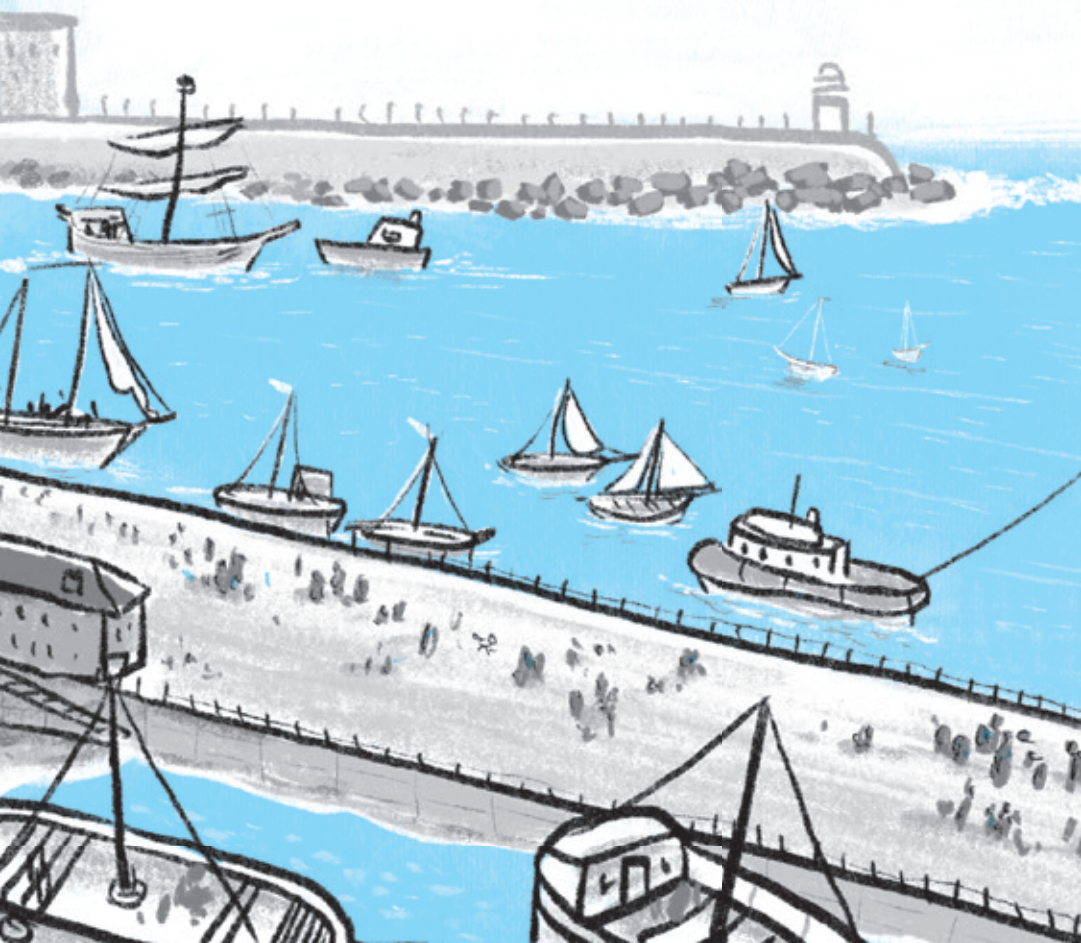
Tante Sylvie duwde haar de andere kant op en knipoogde. ‘Ik ruim hier wel op. Op je eerste dag moet je niet te laat komen!’

‘Dank je wel, tante Sylvie!’ Bella rende al weg.

‘En moge de zonnige zeemeerhonden je goedgezind zijn!’ riep de walrus haar achterna.

‘Ik hoop het!’ riep Bella.

Ze rende langs de kade en de bocht in de haven omhoog totdat de gebouwen uitdunden en de schepen van de stad in zicht kwamen. Daar, op de uiterste punt, lag een cruiseschip dat je niet kon missen: het had een knaloranje romp en een grote

schoorsteen. Het zag eruit als een gouden zonnestraal op de glinsterende, turquoise zee.

‘WAUW!’ Bella’s mond viel open. Ze wist dat de Zonneschijn groot was, maar van dichtbij was ze echt gigantisch!

Een verweerde zeehond in een

brandschoon blauw-wit matrozenpak liep op haar af. Zijn gespierde poten waren bedekt met tatoeages van ankers en zeemonsters.

‘Kapitein Bella Day?’ vroeg hij.

‘J-ja?’ antwoordde ze zenuwachtig, terwijl ze op adem probeerde te komen.

‘De vallende sterren zij dank, juffrouw!’
zei hij. Hij ging rechtop staan, stak zijn borst
vooruit en sloeg zijn poten achter zijn rug.
‘Meneer Tatoe, uw eerste stuurman, tot uw
dienst. Ik wist niet zeker of u mijn bericht
had gekregen, kapitein.’

‘Zodra ik het las, ben ik hiernaartoe
gekomen,’ zei Bella. Dat klopte, ze had
nauwelijks de tijd genomen om haar spullen
te pakken, laat staan haar tanden te poetsen.
‘Is jullie kapitein echt vertrokken?’

‘Hij stond op en ging ervandoor –
zomaar!’ antwoordde hij. ‘En hij nam het
grootste deel van de bemanning mee...’

Bella onderbrak hem. ‘De bemanning?’

‘Ai, terwijl we vanmiddag moeten
uitvaren!’ zei meneer Tatoe. ‘Maar met u aan
boord komt alles wel goed.’

Bella’s zenuwen zwollen aan tot een
zorgenstorm.

‘Weet je zeker dat ik de juiste persoon ben voor deze baan?’ vroeg ze.

‘Daar is geen twijfel over, kapitein,’ zei meneer Tatoe. ‘Uw referenties zijn geweldig, u heeft zelfs een prachtige aanbeveling van kapitein Sylvie Slagtand. Maar we moeten wel opschieten nu, want onze passagiers kunnen elk moment inschepen.’

Goeie ouwe tante Sylvie, dacht Bella met een glimlach. Ze duwde haar twijfels naar de achtergrond.

‘Dan kunnen we maar beter aan de slag gaan,’ zei ze.

‘Ai ai, kapitein!’ Tatoe salueerde. ‘Komt u maar mee.’

